

2025. május 4 – 17.

ÉLETÜNK

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség

MEGBÉKÉLÉS ISTENNEL

Végső soron mi biztos ebben a világban? Krisztus megmentő szeretete, ezen kívül semmi. S ebből a szeretetből következtetünk Isten megbocsátó, újjáteremtő szeretetére. – Az Újszövetségben megbékélésről van szó mindannyiszor, amikor megsebesítették a szeretetet, amikor nincs bizalom, amikor elidegenedés, gyűlölet, szemrehányás vagy vádaskodás uralkodik a felek között. Megbékélésről van tehát szó Isten és közöttünk is. Nem arról van szó, hogy Istent ki kellene engesztelni, mintha bosszúszomjas démon lenne, akinek odavetünk valami áldozatot; de nagyon is meg kell békéltetni az embert Istennel, vagyis készségessé kell tenni arra, hogy hazatérjen idegenből. „Béküljetek meg Istennel”, mondja Pál, amikor hazatérésre szólít fel. Az embernek félre kell tennie Isten iránti gyűlöletét, és Isten szeretetétől meggyőzötven, haza kell térnie. – Hallatlan merészség a szeretet Isteneként felfogni azt az Istent, aki ezt a világot kormányozza. A keresztyén hitben megvan ez a merészség. A keresztyén hit megbékélt ezzel az Istennel. De csak Jézus Krisztus révén jutott el erre a merészségre. Más ok nincsen rá.

(Jörg Zink)

*„Mindez pedig Istentől van,
aki megbékéltetett minket
önmagával Krisztus által...”*

(2Kor 5,18.a)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Május 4., vasárnap, olvasandó: 2Kor 5,11–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/5>)

Magyarázat:

Jézus Krisztus „azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek” (15), hanem őérette, aki meghalt és feltámadt. Pál egy természetellenes súlypontáthelyezésre hív. Megtagadni az önmagunknak élést nem természetes. Emberi természetünk szerint ki akarjuk teljesíteni az önérvényesülés programját. Ilyet csak olyan valaki kérhet, aki tud helyette valami jobbat adni. A jobb az, hogy a meghalt és feltámadt Krisztus szeretetéből megkapom azt az örökéletet, amit a bűneset miatt elveszített az ember.

Imádkozzunk mennyei Atyánkhoz, hogy növelje bennünk is az élő hitet („az Úr félelmét”), hogy általa embereket vezessünk az Úrhoz. Kérjük Őt, hogy szeretetünk Krisztus szorongató szeretetéből töltekezzen, és áldásokat árásson mások felé. Ő tegye hitelessé életünket és Krisztusról való tanúságtételünket, hogy mi is nyíltan állhassunk az Úr előtt és mindenki előtt.

Május 5., hétfő, olvasandó: 2Kor 5,16–21

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/5>)

Magyarázat:

Isten „Krisztusban megbékéltette a világot önmagával” (19). Krisztus áldozata kiengesztelte az Istent, aki megbocsátott nekünk. Egy sebeket ejtő világban élünk, ahol számontartjuk, hogy ki, kinek, mióta, mennyivel tartozik, és revansot akarunk venni a sérelmekért. Ebből a bosszúálló mentalitásból akar kiszabadítani minket a békesség Istene, aki lemondott a jogos bosszúról. Mint megbékélt Úr keres bennünket, hogy álljunk át az ő oldalára. Azzal indít el, hogy Krisztusért járva követségben – békéljünk meg vele.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy Krisztusban az új teremtés részesei vagyunk: Őbenne véget kell érjen a régi, gyarló test szerinti ismeret és viszonyulás (amikor emberi mérce – például a külseje, néhány mondata, végzettsége, pozíciója – alapján véleményezzük embertársainkat), mert helyette megkaptuk a hit látását, amely a megváltás és az örök élet perspektívájában tekint a világra, embertársaira, és így él a világban. Az ilyen ember mindig a békéltetés szolgálatát végzi. Minden békesség forrása ez a megújult szemlélet: békesség Istennel, önmagammal, és a másik emberrel.

Május 6., kedd, olvasandó: 2Kor 6,1–13

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/6>)

Magyarázat:

„...úgy éljete, mint akik nem hiába kapták az Isten kegyelmét” (1). Pál életrajzi felsorolása nem dicsőségtáblázat, hanem a sokszor szeretetlen és igazságtalan gyülekezet előtt annak tanúsítása, hogy nem hiába vette a kegyelmet. Nem képzele beérkezettnek magát, és nem azt tartja feladatának, hogy másokat ítélgessen és

bírálgasson. Küzd, szolgál és szenved. Úgy jár, mint „szomorkodó és mégis örvendező”.

Imádkozzunk, hogy a Krisztusban megnyert üdvösség láthatóvá legyen rajtunk és minden hívő ember életén, és elmondható legyen rólunk, hogy úgy élünk, mint akik nem hiába kapták az Isten kegyelmét. Adjunk hálát Istennek, aki minden megpróbáltatás és nyomorúság között is megajándékoz minket kegyelmének bizonyosságával: akiknek üdvössége van, azokat végérvényesen „meghallgatta és megsegítette” az Úr. (2Kor 6,2)

Május 7., szerda, olvasandó: 2Kor 6,14–18

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/6>)

Magyarázat:

„Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek, és ők az én népem lesznek” (16b). Pál a „Szentségtörvény” befejező részéből (3Móz 26,11–12) idézi Isten ígését. De ott is és Pálnál is az ígélet egyúttal elkötelezés is. Velük leszek – ez az ígélet. Ők népem lesznek – ez az elkötelezés. Az ige a tiszta életet hangsúlyozza. Bálványokkal a Fiú sem osztozik a trónon, hiszen egyedül neki adatott minden hatalom mennyen és földön.

Imádkozzunk azért, hogy Krisztus követői között ne vegyen lakozást a meghasonlás és megosztottság, hogy az Ő egyháza ne vállaljon közösséget olyan (akár vallási, akár más, politikai, társadalmi) eszmékkel, amelyek a lényegétől, a krisztusi evangélium üzenetétől, valamint hitvallásaitól és küldetésétől idegenek, azokkal ellentétes úton járnak.

Május 8., csütörtök, olvasandó: 2Kor 7,1–7

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/7>)

Magyarázat:

Titusz azzal a jó hírrel érkezett Korinthusból, hogy a gyülekezet bűnbánatra jutott, és szégyenkeznek az apostolt megbántó szeretetlenségük miatt. Pál kivirul és letargiája eltűnik, de nem ül diadalt, hanem Isten megajándékozottjának érzi magát. Példa előttünk a gyülekezet bűnbánata, de az is, ahogy Pál fogadja ennek hírét. Legyen példa Titusz is, aki békítő hírt hoz. Mivel a vészmadarak gyors szárnyúak, ne járjon ólomlábakon az üdítő üzenet sem!

Imádkozzunk annak megvalósulásáért, hogy Istenhez tartozásunk, istengyermekségünk ígérete (2Kor 6,18) bátorítson és vezessen el minket „Isten félelméhez”: a megtisztult, megszentelődött, Isten akaratahoz igazodó élethez (7,1–2), a másik ember felé (vagyis a hitben testvéreink, és a környezetünkben élők felé) való egyre nagyobb bizalomhoz (7,3–4). Aki ugyanis rendben van Istennel és a másik emberrel, az rendben van önmagával is; akiben ezáltal csordultig van az öröm, mégpedig az Istentől való öröm (7,4).

Május 9., péntek, olvasandó: 2Kor 7,8–16

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/7>)

Magyarázat:

Pál ünnepélyesen mondja: „az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez” (10). Az Isten szerinti megszorodás termékeny, mert ebből a Szentlélek életet fakaszt. Pál azért örül ennek, mert van egy másfajta megszorodás, ami halálba tud kergetni. Isten óvjon ettől!

Imádkozzunk, kérjük Isten könyörületét, hogy életünk folyamán átélt konfliktusaink, megszorodásaink ne a „világ szerinti” (7,10), azaz önsorsrontó, halálos indulatok irányába (sértődöttségbe, haragba, keserőségbe vagy közönybe) vezessenek minket, hanem az Istennek kedves, vagyis a megtéréshez vezető (7,9–10) megszorodáshoz, melynek lényege, hogy a gyarló, önző, halálosan makacs „én” belátja hibáit, és leteszi terheit Jézus Krisztus keresztje alá. Ez az egyetlen hely, ahonnan a letett terhek nem hárulnak vissza ránk.

Május 10., szombat, olvasandó: 2Kor 8,1–6

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/8>)

Magyarázat:

Pál nem követel, hanem áldozatra serkenti a korinthusiakat. Nincs hírzárlat, hanem híráramlás van a gyülekezetek között. Nem azzal kezdi, hogy mit kell nekik tenniük, hanem azt újságolja, amit a makedóniai szegény gyülekezetek hite példaadó módon gyümölcsözött. Nemcsak személytelenül adakoztak, hanem „először önmagukat adták az Úrnak” (5). Az ad igazán, aki nemcsak a pénzét, hanem a szívét is adja.

Imádkozzunk, hogy megértsük az adakozás lényegét: irgalmas Istenünk, aki megváltott bennünket, akitől mindent kaptunk (megváltást, gondviselést, reményt, üdvösséget), minket is irgalomra indít, hogy abból, amit tőle kaptunk, ha szükséges, másoknak is tudjunk adni. Hálát adva az Úrnak, lássuk meg életünkben az Ő ajándékait, hogy mennyi mindenünk van, hogy hitünk a tisztaszívűség, az önzetlen segítség, adni tudás gazdagságát teremje.

Május 11., vasárnap, olvasandó: 2Kor 8,7–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/8>)

Magyarázat:

„...gazdag lévén szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok...” (9) „Minden tökéletes ajándék onnan felülről” származik, a „jókedvű adakozás” is. Pál Krisztust hirdeti akkor is, amikor arra van szükség, hogy adakozásban legyünk bőkezűek. Egyetlen tökéletes áldozatból, Krisztus példájából származik az igazi hálaáldozat. Gyakoroljuk örömmel.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy részesei lehetünk „Krisztus gazdagságának” (8,9). Minden adakozás Jézus Krisztus áldozatára mutat, aki megváltott bennünket, akitől mindent kaptunk. Ő gazdag létére szegénnyé lett értünk, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk (8,9), és e gazdagságból – a hitben, Igében, ismeretben, igyekvő szeretetben bővülködő életből (8,7) – másoknak

is juttassunk. Mert a megváltott ember a körülményeitől függetlenül, mindenkor bővölködik, és bőségéből hálás szívvel másoknak is ajándékozni tud.

Május 12., hétfő, olvasandó: 2Kor 8,16–24

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/8>)

Magyarázat:

„...gondunk van a tisztességre nem csak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is...” (21) Pál körbe van véve olyan munkatársakkal, akik „Krisztus szegénysége által meggazdagodtak”. Titusz például maga is részt vett az adománygyűjtésben. Akkor áll erős alapokon az adományozás, ha ennek sem más a háttere, mint az evangéliumtól megérintett szív. Tisztas marad, s nem csak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is.

Imádkozzunk a szívünk tisztaságáért, és Isten kegyelméért különösen az élet „anyagi kérdéseiben”, mert nem elég becsületesnek lenni, annak is kell látszani, azaz „gondunk kell legyen a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is” (8,21). Pál ezért igyekszik megelőzni minden alaptalan vádat és rágalmozást (8,20). Az adománygyűjtés felügyeletére elküldi Tituszt, és vele együtt még két testvért (8,18 és 22), hogy minden a Krisztus dicsőségére történjen (23). Törekedjünk mi is erre imádságos lélekkel.

Május 13., kedd, olvasandó: 2Kor 9,1–5

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/9>)

Magyarázat:

„...úgy legyen készen, mint hálaáldozat, nem pedig mint kényszerű adomány...” (5) Pál fontosnak találja az emlékeztetést, hogy a testvérek el ne lankadjanak a jószívűségben. Kellemetlen lenne az apostolnak s a korinthusiaknak, ha más lenne a valóság, mint az őket dicsérő korábbi szó. Szégyenbe ne kerüljenek. A „hálából élünk, ha élünk...” (Füle Lajos) igazsága ezen a területen is érvényes. Fogadjuk jó szívvel a testvéri emlékeztetést, olykor pedig nekünk kötelességünk, hogy hasonlóképpen ösztönözzünk másokat.

Imádkozzunk, hálát adva Istennek, hogy ma is érvényes e történet igazsága: a Jézus Krisztusban testvérek odafigyelnek egymásra, és egymás hiányaira, rászorultságára. Adni csak hálával, önként lehet, és ők így cselekedtek, mert tudták, hogy a kényszerű adományon nincs sok áldás (9,5), és ennek még a látszatát is igyekeztek elkerülni. Könyörögjünk az Úrhoz, hogy mi is szemünk előtt tarthassuk e történet tanulságait.

Május 14., szerda, olvasandó: 2Kor 9,6–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/9>)

Magyarázat:

„...aki szűken vet, szűken is arat, aki bőven vet, bőven is arat...” (9,6) Mit jelent a szűkösség? Miben testesül meg a bőség? Mit jelent a megelégedettség? Egymást erősítő igei üzenetek segítenek a tisztázásban: „Nagy nyereség az istenfélelem megelégedettséggel...” (1Tim 6,6), „Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy

minden kegyelmét kiárasssa rátok, mindenkor minden szükségessel rendelkezetek és bőségben éljete, minden jó cselekedetre...” (2Kor 9,8)

Imádkozzunk, hogy mi is „jókedvű” (azaz szívesen) adakozók lehessünk (9,7), olyanok, akik Jézus Krisztusban élnek, és reménységük látszik rajtuk, még a próbatételek idején is; ezzel pedig bátorítanak másokat. Jószívvel adnak, mert tudják, hogy mindent Őtől kaptak, és Őneki adják vissza, amikor egy részét továbbadják. De jó lenne, ha mi, akik Krisztusban egymás testvérei vagyunk, sokkal többet imádkoznánk egymásért, sokkal jobban odafigyelnénk egymásra, és sokkal több áldozatot is mernénk hozni egymásért.

Május 15., csütörtök, olvasandó: 2Kor 10,1–11

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/10>)

Magyarázat:

„...A Krisztus szelídségével és gyöngédségével kérlek titeket én, Pál...” (1) Ez talán a legjobb út egy testvér szívéhez. De Pálnak is szembesülnie kell azzal, vannak, akik számára ellentmondásos a magatartása. Sajnálatosan, kegyesek között is helyet kaphat az ítéletös kérdésfeltevés: ki igazán a Krisztusé? Mennyi a másikat lekezelő indulat fészkel ebben? „Alázattal egymást különbnek tartsátok” (Fil 2,3b), írja Pál egy másik a testvérségről, amely nem szétválaszt, hanem összeköt, bátorít.

Imádkozzunk elvadult világunkért, amely nem hisz a szelídségben, a gyöngédségben, csak a nyers erőben. Könnyörödjünk egyházunkért, mert olykor a problémákat egyházon belül is „erővel” akarjuk megoldani. Az apostol is azt kérdezi a korinthusiaktól: szelíden, vagy erélyesen menjek közétek? Bár sokak szerint a rend másként nem tartható fenn, csak erővel, és a szelíd embert eltapossák, mert ez a büntől megghasadt világ ilyen, – mi mégis megváltó Urunk szelídségét és alázatát tekintsük kiindulópontnak (Mt 11,29), aki keresztre jutott. Mert Isten Jézus Krisztus feltámadásával nemcsak megmutatta, hogy az Ő gondolata az irgalom és a könnyörület, hanem meg is váltott bennünket arra a csodára, hogy ha testben élünk is, ne test szerint hadakozzunk (10,3).

Május 16., péntek, olvasandó: 2Kor 10,12–18

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/10>)

Magyarázat:

„...nem az a megbízható ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl” (18). Akit „az Úr ajánl”, annak az élete áldott. Áldásul szolgál abban a közösségben, ahová rendelte őt az Ura, ahol növekedés van a hitben, mert Isten dicsőségét szolgálja fáradozása. Aki rendíthetetlen a hitben, aki nem boldogtalan erőszakos, hanem szelíd, s ezért boldog békességű ember. Őt akkor is az Úr ajánlja, amikor testvértől van jó ajánlólevele!

Imádkozzunk azért, hogy ne legyünk önmagunkkal és hitünkkel dicsekvő, önmagát láttató keresztyénné, akinek mértéke a saját maga határtalanul önző „énje”, hanem legyünk alázatos Krisztus-követővé, akinek mértéke az élő Isten, aki nem magát ajánlja, láttatja, hanem azért könnyörög, hogy a bennünk munkálkodó Urat mások is felismerjék (10,15) – ne minket, hanem Krisztust (10,17).

Május 17., szombat, olvasandó: 2Kor 11,1–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2co/11>)

Magyarázat:

„...bárcsak elviselnétek tőlem egy kis esztelenséget...” (1) A levél itt kezdődő fejezete egy kivételesen személyes vallomás. Pál belefog a „dicsekedésbe”, bár esztelenségnek, haszontalannak tartja. De ha valaki csak ebből ért, akkor értse így, ha valaki csak ennek alapján húzódik vissza az ítélkezésből, akkor Pál vállalja ezt az utat.

Imádkozzunk, hogy amitől az apostol féltette a korinthusiakat, attól korunkban is óvja és őrizze meg Isten egyházunkat, gyülekezeteinket, vagyis a belső konfliktusoktól, személyválogatástól, és az evangélium üzenetétől, valamint hitvallásainktól idegen tanításoktól, evangéliumnak mondott, de nem evangélium szerinti, nem Krisztust kiábrázoló lelkülettől, kegyességtől és viselkedéstől. Mert ma is jönnek kívülről a Jézus Krisztus nevében, és valójában az történik, hogy egymástól csábítgatják el az embereket. Könyörögjünk azért, hogy Isten őrizzen bennünket a korinthusi viszonyoktól, az álapostoloktól ugyanúgy, mint azoktól, akik igazából csak önmagukat képviselik a szolgálat leple alatt is. Legyünk együtt képviselői a Krisztus ügyének, mi, akik Őhöz tartozunk, hogy az Úrral dicsekedjünk, és ne önmagunkkal (10,17).

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

május 5. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra

május 5. hétfő 17 óra – Konfirmációs óra

május 6. kedd 18 óra – Zsoltáros imakör

május 6. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

május 8. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

május 9. péntek 18 óra – Nőszövetségi bibliaóra

május 10. szombat – Emlékhelyek napja a templomban

május 11. vasárnap 19 óra – Egyetemi kör

május 12. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra

május 12. hétfő 17 óra – Konfirmációs óra

május 13. kedd 17 óra – Irodalmi bibliakör

május 13. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

május 15. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkeszi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig

Kedd: 12-17 óráig

Szerda: 9-17 óráig

Csütörtök: 9-14 óráig

Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járuléukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevünket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7